

musí se domáhati rozhodnutí takového sporu u kompetentního úřadu politického (srov. nál. Boh. A 10.817/33).

V daném případě, v němž jde o 20% příspěvek stěžující si obce na ošetřovací útraty za jejího příslušníka, vzniklé do 31. prosince 1930, jest z obsahu nař. platebního rozkazu zřejmo, že žal. ministerstvo omezilo se v něm výhradně jen na řečenou jemu po zákoně příslušející funkci předpisující a výběrčí. Ani ve formě ani v obsahu jeho není možno nalézt nic, z čeho by se dalo usuzovati, že by tuto svou zákonnou působnost překročilo a mělo snad v úmyslu rozhodovati také o platební povinnosti stěžující si obce a osobovati si také rozhodovací kompetenci jemu nepříslušející. Poněvadž tedy o platební povinnosti stěžující si obce žal. úřadem rozhodnuto nebylo, nemá nař. platební rozkaz právní povahu rozhodnutí ani opatření ve smyslu § 2 zák. o ss, pod kteréžto pojmy lze podle ustálené judikatury nss-u subsumovati jen takové výroky správních úřadů, jimiž se s konečnou platností autoritativně a s účinkem právní moci zakládá neb upravuje určitý právní poměr. Proto nemohlo jím býti zasaženo do subjektivních práv stěžující si obce, takže plat. rozkaz ten nemůže býti naříkán stížností u nss-u.

Č. 11.577.

Pojištění úrazové. — Řízení správní. — Řízení před nss-em (Slovensko): * Rozhodnutí zemského úřadu o žádosti za navrácení v předešlý stav pro zmeškání lhůty k podání opravného prostředku proti výměru zemské úřadovny pro dělnické pojištění v Bratislavě ve věcech úrazového pojištění je konečné.

(Nález ze dne 4. prosince 1934 č. 23.184.)

Prejudikatura: Srov. Boh. A 10.593/33 a CCCCLXXIII/34 a dále Boh. A 10.638/33 a 10.816/33.

Věc: Jan B. v K. proti ministerstvu sociální péče o včasnost žádosti za navrácení v předešlý stav ve věci úrazového pojištění.

Výrok: Nař. rozhodnutí, pokud jím bylo věcně rozhodnuto o odvolání st-le z rozhodnutí zemského úřadu v Bratislavě z 21. prosince 1931, zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Zemská úřadovna pro dělnické pojištění na Slovensku v Bratislavě prohlásila výměrem z 6. listopadu 1930 podnik st-lův, stolařství, za pojištěním povinný a zařadila jej pod příslušný titul, do příslušné nebezpečenské třídy a procenta. Tento výměr byl st-li doručen 22. listopadu 1930. Odvolání jeho z tohoto výměru, podané 17. prosince 1930, zemský úřad v Bratislavě rozhodnutím z 17. září 1931, proti němuž opravný prostředek podán nebyl, odmítl jako opožděné. Podáním z 15. října 1931 žádal st-l u zemského úřadu za navrácení v předešlý stav podle § 84 odst. 1 č. 1 vl. nař. č. 8/28 Sb. z toho důvodu, že podle připojeného lékařského vysvědčení byl v oné době nemocen, čímž bylo mu zabráněno, aby odvolání ono podal včas. Zemský úřad rozhodnutím z 21. prosince 1931 návrh na navrácení v předešlý stav odmítl jako opožděný z toho důvodu, že měl býti podán současně s námitkami proti

zařazovacímu výměru. Podle § 85 odst. 1 vlád. nař. č. 8/1928 Sb. měl totiž býti podán do 15 dní po odpadnutí překážky. Překážka odpadla v daném případě nejpozději 16. prosince 1930, kdy st-l námitky proti zařazovacímu výměru podal, takže návrh na navrácení v předešlý stav, podaný 15. října 1931, byl zřejmě opožděný. Ostatně i kdyby nebyl opožděný, byl by bezdůvodný, neboť udávané onemocnění nelze uznati za nepředvídanou a neodvratitelnou událost, která znemožnila lhůtu k podání námitek (§ 84 odst. 1 bod 1 cit. vl. nař.). K tomuto rozhodnutí bylo připojeno právní poučení, že se lze z něho odvolati k ministerstvu sociální péče.

Nař. rozhodnutí odvolání st-lovu z tohoto rozhodnutí, pokud jím byla žádost za navrácení v předešlý stav odmítnuta pro opožděnost, nevyhovělo a v této části je potvrdilo. Současně však je zrušilo v oné části, kde bylo o žádosti za navrácení v předešlý stav rozhodnuto z věcného důvodu. Pokud žádost st-le z 15. října 1931 obsahuje odvolání z rozhodnutí zemského úřadu v Bratislavě z 17. září 1931, ministerstvo soc. péče odvolání tomu nevyhovělo z důvodů v odpor vzatého rozhodnutí.

O stížnosti uvažoval nss takto:

Nař. rozhodnutí obsahuje celkem tři výroky, a to: I. výrok potvrzující rozhodnutí zemského úřadu z 21. prosince 1931, pokud jím návrh st-lův na povolení navrácení v předešlý stav pro zmeškání lhůty k podání námitek proti zařazovacímu výměru zúčastněné zemské úřadovny byl odmítnut z důvodu formálního (pro opožděnost), II. výrok zrušující toto rozhodnutí, pokud jím tento návrh byl zamítnut také z důvodu věcného, a konečně III. výrok zamítající odvolání st-lovo z rozhodnutí téhož úřadu z 17. září 1931, jímž uvedené námitky byly odmítnuty jako opožděné.

Stížnost obrací se jen proti výrokům ad I. a III.

Uvažuje o této, musil si nss především z povinnosti úřední rozřešiti otázku, zda žal. úřad byl příslušný, aby vydal v tomto sporu věcné rozhodnutí.

Nař. rozhodnutí jest instančním vyřízením odvolání, jež podal st-l z rozhodnutí zemského úřadu v Bratislavě, kterým byl odmítnut jako opožděný jeho návrh na navrácení v předešlý stav, učiněný u tohoto úřadu podle § 84 odst. 1 č. 1 vlád. nař. č. 8/28 Sb. z důvodu zmeškání lhůty k odvolání ze zařazovacího výměru zemské úřadovny pro dělnické pojišťování na Slov. v Bratislavě z 6. listopadu 1930, jež zemský úřad odmítl pro opožděnost rozhodnutím z 17. září 1931. Toto rozhodnutí vydal tedy zemský úřad jako úřad odvolací podle § 157 zák. čl. XIX/1907 ve znění vlád. nař. č. 199/22 Sb. za účinnosti zákona o org. polit. správy č. 125/27 Sb.

Nss, opíraje se o usnesení svého administrativního plenu z 22. května 1933, vyslovil a zevrubně odůvodnil již v nál. Boh. A 10.638 a 10.816/33 právní názor, že rozhodnutí zemského úřadu vydané o odvolání z výměru zemské úřadovny pro dělnické pojištění na Slov. podle § 157 zák. čl. XIX/1907 ve znění § 24 vlád. nař. č. 199/22 Sb. jest podle čl. 8 odst. 2 org. zák. č. 125/27 Sb. konečné. Návrh na navrácení v předešlý stav podal st-l podle § 85 odst. 1 vlád. nař. č. 8/28 Sb. u zemského úřadu, který o jeho odvolání ze zařazovacího výměru zemské úřadovny dříve již rozhodl, tedy jako u úřadu odvolacího. Rozhodl-li zemský úřad o tomto návrhu st-lově na navrácení v předešlý stav, rozhodl o něm

rovněž ve své funkci úřadu odvolacího. Ustanovuje-li pak čl. 8 org. zák. č. 125/1927 Sb. v čl. 8 odst. 2 všeobecně a bez rozdílu, že z rozhodnutí zemského úřadu jako odvolacího není další odvolání přípustno, dopadá toto ustanovení na všechna rozhodnutí, jež vydává zemský úřad ve své funkci úřadu odvolacího, tedy také na rozhodnutí o návrhu na navrácení v předešlý stav, jenž byl u něho učiněn jako u úřadu, který dříve již rozhodl o odvolání u něho podaném jako úřad odvolací, takže i o návrhu na navrácení v předešlý stav rozhoduje s platností konečnou.

Je pravda, že podle 4. odst. § 85 vlád. nař. č. 8/1928 Sb. z rozhodnutí, jímž se návrh na navrácení v předešlý stav zamítá, lze se odvolati. Při tom nutno však uvážit, že základní zásady řízení správního jsou vytčeny v org. zák. č. 125/1927 Sb., na základě jehož čl. 10 jest cit. vlád. nařízení vydáno. Z úvahy této pak plyne, že ustanovení 4. odst. § 85 vlád. nař. č. 8/1928 Sb. má zřejmě na mysli jen ty případy, kdy odvolání, jež zde připouští, jest přípustné i s hlediska zásad vytčených v čl. 8 zák. č. 125/1927 Sb. Opačný výklad, že je možno se odvolati z rozhodnutí zamítajícího návrh na navrácení v předešlý stav vždy, odporoval by zásadám, vysloveným v čl. 8 cit. zák., zejména pak základní zásadě, že z rozhodnutí zemského jako odvolacího úřadu další odvolání přípustno není, a vedl by k důsledkům zajisté nezamýšleným, neboť strana ze zamítavého meritorního rozhodnutí zemského úřadu jako odvolacího odvolati by se nemohla, kdežto ze zamítavého rozhodnutí o návrhu na navrácení v předešlý stav, vydaného tímž úřadem jako odvolacím, odvolati by se mohla. Tím nastala by taková zřejmá nesrovnalost, ze které vyplývá nesprávnost onoho výkladu. Nss je proto názoru, že rozhodnutí zemského úřadu o žádosti za navrácení v předešlý stav pro zmeškání lhůty k podání opravného prostředku proti výměru zemské úřadovny pro dělnické pojištění na Slov. v Bratislavě ve věcech úrazového pojištění je konečné (srov. také nál. Boh. A 10.593/33). Právní poučení obsažené v rozhodnutí I. stolice, dovolávající se předpisu 4. odst. § 85 vlád. nař. č. 8/1928 Sb. o přípustnosti odvolání, bylo tedy nesprávné.

Podle toho, co bylo shora uvedeno, nebylo ministerstvo soc. péče příslušné, aby v tomto sporu, v němž zemský úřad v Bratislavě vydal své rozhodnutí o návrhu na navrácení v předešlý stav z 21. prosince 1931, tedy již za účinnosti org. zák. č. 125/1927 Sb., o odvolání, podaném z jeho rozhodnutí, věcně rozhodlo. Jestliže tak učinilo přece, místo aby odvolání odmítlo jako nepřípustné a učinilo z moci úřední jen opatření, aby v rozhodnutí tom bylo dáno správné poučení, že je konečné, vzhledem k tomu, že nesprávné právní poučení nemůže býti straně na újmu (§ 71 odst. 2 vl. nař. č. 8/1928 Sb.), octlo se svým postupem v rozporu s platným právním řádem, osobivši si kompetenci, jež mu po zákonu nepřísluší. Nař. rozhodnutí bylo proto zrušeno podle § 7 zák. o ss.

Č. 11.578.

Závodní výbory. — Řízení správní: I. Při hromadném propouštění zaměstnanců z důvodů, ležících mimo individuální poměr pracovní, nemá závodní výbor právo odporu podle odst. 2 § 3 lit. g) zák. o záv. výborech č. 330/1921, směřující proti propuštění jednotlivých za-